

عنوان مقاله:

نقش دیپلماسی اقتصادی و تجاری در ارتباطی برند ملی کشورها (مطالعه موردی: چین، ترکیه و قطر)

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات اقتصاد سیاسی بین الملل، دوره 6، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندها:

محمدحسن شیخ‌الاسلامی - دانشیار، گروه دیپلماسی و سازمان‌های بین‌المللی، دانشکده روابط بین‌الملل، وزارت امور خارجه، تهران، ایران.

نادر جعفری هفتاخوانی - دانشیار گروه مدیریت بازرگانی، دانشکده علوم اسلامی و مدیریت، دانشگاه امام صادق (ع) تهران، ایران.

امیرحسین عرب پور - دانشجوی دکتری مدیریت بازرگانی و راهبردی، گرایش مدیریت بازاریابی، دانشکده مدیریت، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

تصویر و برند ملی یک کشور در نظام بین‌الملل و در بین افکار عمومی جهانی ساخته و پرداخته می‌شود. کشورهای مختلف نیز به دنبال آن هستند که از ابزارهای گوتاگون، تصویر الهام بخش و جذابی از خود ارائه کنند. تصویری که افزون بر نمایش قدرت یک ملت، نشان دهنده حوزه نفوذ و کشگری موثر در عرصه بین‌الملل باشد. دیپلماسی اقتصادی و تجاری حوزه عمل سیاست خارجی است که از توان اقتصادی در سطوح دوجانبه، منطقه‌ای و بین‌المللی به منظور تأمین منافع ملی و همچنین برنوسازی ملی بهره می‌گیرد. بدون تردید وظیفه هر دولتی آن است که امکانات لازم برای ارتباطی سطح توانمندی و رفاه را برای مردم فراهم کند تا بتواند وجهه ملی کشور را ارتقا دهد. هدف اصلی این پژوهش واکاوی جایگاه و نقش دیپلماسی اقتصادی و تجاری در ارتباطی برند ملی کشورهای است. پرسش پژوهش حاضر آن است که کشورهای موفق در حوزه برنوسازی ملی از دیپلماسی اقتصادی و تجاری چگونه بهره برده اند؟ روش تحقیق پژوهش مبتنی بر منابع کتابخانه‌ای، توصیفی-تحلیلی بوده و از مطالعه موردی استفاده کرده است. بر این اساس، سه تجربه موفق چین، ترکیه و قطر در استفاده از راهبردهای دیپلماسی اقتصادی و تجاری به منظور تقویت برند ملی بررسی قرار گرفته‌اند. گسترش تجارت با کشورهای در حال توسعه، جذب سرمایه‌گذاری خارجی، تقویت گردشگری، اعطای کمک‌های توسعه‌ای، صادرات محصولات فناورانه، مشارکت در سازمان‌ها و مجتمع اقتصادی بین‌المللی و استفاده از مزیت‌های رقابتی ویژه هر کشور از اصلی ترین آموخته‌های تجربه کشورهای منتخب بوده است که می‌تواند برای ارتباطی برند ملی جمهوری اسلامی ایران مورد توجه و دقت قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

برند ملی، دیپلماسی اقتصادی، دیپلماسی تجاری، چین، ترکیه، قطر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1940498>

